

HET DOCHTERTJE VAN JAÏRUS

Kind van Ja- i- rus, kind van ge- luk, wat lig je daar vre- dig te
dro- men. Is het van le- ven, van lief- de en zon, van
al- les wat voor jou zal ko- men? Ta- li- tha, ku- mi,
meis- je sta op, de dag schijnt al naar bin- nen. Ge-
niet van je jeugd, ge- niet van het licht, het spel kan weer be-
gin- nen.

Kind van Jaïrus, kind van geluk,
jij kind van maar twaalf jaren,
je bent zo ziek, geen middel dat helpt,
hoe kunnen we je bewaren?
Talitha kumi, meisje sta op,
de zon gaat voor ons onder.
Talitha kumi, kind van verdriet,
ach, was er nu maar een wonder.

Jaïrus, al was hij zo'n deftige man,
hij is op zijn knieën gaan smeken:
Meester kom mee, mijn dochter gaat dood,
u hoeft maar een woord te spreken.
Talitha kumi, meisje sta op!
Ze ontwaakte en kwam weer bij zinnen.
Geef ze te eten, geef ze mijn brood,
dan kan ze opnieuw beginnen.
Geef ze mijn wijn, geef ze mijn brood,
geef ze mijn Leven van binnen.